

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

-
4. Apostolicæ sedis &c. Commissio Archiepiscopo Cantuariensi por
absolutione Tumultuantium: anno 1487.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

ANNO
1487.

solemnitatis forsitan omisæ, si qui forsitan intervenirent in eisdem. Eosdem Henricum Regem & Elizabetham Reginam ac matrimonium ipsum per eos contractum, Redemptoris prefati, ac Beati Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate benedicentes. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, constitutionis, supplicationis, benedictionis, & voluntatis infringere &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini millesimo quadragesimo, octuagesimo sexto, Decimo Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno secundo.

IV.
ibidem
pag. 324.

Commissione Archiepiscopo Cantuariensi pro absolutione Tumultuantum: anno 1487.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri Archiepiscopo Cantuariensi, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Apostolicæ sedis indefessa clementia lapsis, ad eam post excessum cum humilitate recurrentibus, personis libenter se propitiari, & benignam exhibere, & dum id humiliter petierint suæ pietatis gremium aperire consuevit. Dudum squidem, pro conservanda pace, & quiete in Regno Angliae, & ex certis aliis tunc expressis causis, per alias nostras litteras, motu proprio, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica monuimus & requivimus omnes & singulos dicti Regni incolas & carissimi in Christo Filii nostri Henrici septimi Angliae Regis illustris subditos, cujuscumque gradus, status, seu conditionis existent, etiam Ducali vel majori Dignitate fulgerent, eisque & cuiilibet eorum, districte praincipiendo inhibuimus ne ipsi aut aliqui eorum novos tumultus occasione juris succedendi in dicto Regno, vel quovis quaestio colore aut quacunque alia causa in eodem Regno per se vel alium, seu alios movere seu moveri facere, aut paci & tranquillitatì dicti Regni contravenire quovis modo presumerent sub excommunicationis & majoris anathematis poena, quam omnes & singuli hujusmodi tumultus novos excitantes vel excitari facientes, atque pacem & Regni prefati tranquillitatem perturbantes, aut praedictis contravenientes, ex tunc, cujuscunque, ut praefertur dignitatis, status, gradus, seu conditionis existent, etiam Ducali, aut majori præfulgerent dignitate, eo ipso incurrent eosque incurre, & illius vinculo innodatos, & involutos ipso facto esse, eisdem motu, scientia, & auctoritate voluimus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus. A quo quidem excommu-

nicationis & anathematis vinculo, ab alio quam sede praefata, aut cui sedes ipsa id specialiter & specificè committeret, præterquam in mortis articulo constituti nequirit beneficium obtinere, prout in eisdem litteris plenius continetur. Cum autem sicut praefatus Rex nobis nuper exponi fecit, aliqui ex praedictis monitis, qui hujusmodi excommunicationis sententiam incurserunt, desiderent, pro serenitate conscientiarum suarum ab illa absolviri, pro parte ejusdem Regis nobis fuit humilius supplicatum ut ipsos, & eorum singulos ab hujusmodi excommunicationis sententia absolviri mandare, aliasque eis & eorum statui in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, attentes quod praefatae sedis exuberans clemens cum humilitate pertinentibus veniam non consuevit denegare, hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitatem per Apostolica scripta committimus & mandamus quatinus per te, vel alium, seu alios idoneos, quos ad hoc duxeris eligendos, super quo tuam conscientiam oneramus omnes & singulos excommunicationis sententia hujusmodi innodatos, qui id humiliiter petierint, ab illa auctoritate nostra, hac vice duntaxat absolvas in forma Ecclesiæ consueta; injunctis eis inter alia, sub virtute praefandi juramenti, quod de cætero talia non committent nec ea committentibus praefabant auxilium, consilium, vel favorem, ac pro medo culpæ penitentia salutari, & aliis que de jure fuerint injungenda: Non obstantibus praemissis ac Apostolicis, nec non bonæ memorie Ottonis & Ottoboni, olim in dicto Regno ejusdem sedis Legatorum, ac in provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus & ordinationibus ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadragesimo octuagesimo septimo, octavo Id. Augusti, Pontificatus nostri anno tertio.

ANNO
1487.